

ASTRALE KRACHTEN IN DEZE TIJD EN HUN WERKING

Wat is een astrale kracht? Het astrale gebied is een fijn-materieel terrein, waarin wij vele gedachtevormen aantreffen: de z.g. schillen of niet-bezielde vormen, daarnaast uitstortingen van kracht en in zeer vele gevallen ook uitingen uit de verschillende geestelijke sferen, de lagere zowel als de hogere.

Onder astrale krachten kunnen in dit geval dus verstaan; alle inwerkingen, die van uit het fijn-stoffelijk vlak plaatsvinden op het grofstoffelijk vlak, ongeacht de originerende kracht, het intellect dat erachter schuilt of het eenvoudig natuurlijk automatisme dat oorzakelijk is.

En nu wij deze definitie hebben gegeven, zou ik graag meteen de aspecten van deze tijd onder de loep nemen.

Zoals u bekend zal zijn, is dit een periode, waarin een groot aantal krachten grafisch uitgedrukt een top- of dieptepunt bereiken. Er is dus sprake van een verstoring van het gebruikelijk evenwicht. In zeer vele gevallen wordt dit - zij het plaatselijk - tot een zeer dicht elkaar benaderen van de astrale wereld en de normale stoffelijke wereld, waarin u leeft. Zoals twee tegengesteld geladen polen, die te dicht bij elkaar komen, door vonkoverslag trachten een verschil in potentiaal op te heffen, zo kunnen wij ook zeggen dat de kracht van de astrale wereld en de eventuele energie, die in uw eigen stoffelijke wereld bestaat (b.v. als deel van mentale uitstralingen), door overslag zal trachten een zekere gelijkheid van waarde tot stand te brengen. Dit klinkt misschien erg technisch. De gevolgen ervan zijn veel eenvoudiger en gemakkelijker te overzien. Ik wil u daarom een enkel voorbeeld geven om duidelijk te maken wat ik bedoel.

Er is in deze tijd, zoals u weet, in Zuid-Amerika een groot aantal spanningen geweest. Deze ontladen zich niet alleen in het voortdurend optreden van revoltes en een sterke neiging tot dictatoriale regering, maar ook door een aantal natuurrampen, waaronder aardbevingen, overstromingen en stormen een grote rol spelen. Zelfs enkele vulkanische verschijnselen, zij het van niet te grote omvang, zijn geconstateerd. Hier is dus een topspanning. De astrale wereld ligt dicht bij de wereld van de mens. Als er een kracht in die astrale wereld aanwezig is, zal deze kracht op een moment dat die spanning groot genoeg is vorm en gestalte kunnen krijgen in b.v. een deel van het menselijk bestaan. Er zijn hiervoor enkele voorbeelden aan te halen.

In de stad Santos is n.l. een aantal verschijningen geconstateerd. Deze traden op nog aan de buitenkant van de stad en worden door de moesten toegeschreven aan een actief-zijn van een bepaalde Voodoo-cultus. In feite was hier alleen sprake van astrale vormen, die hun eigen reactie op de aardse spanning tot uiting brachten. Men had hier gezien: enkele demonische figuren, een aantal als razend dansende mensen; vandaar waarschijnlijk de associatie met de Voodoo. Bij een overval, die plaats had omdat men vreesde voor ernstige ordeverstoringen, werd niets geconstateerd.

Een ander voorbeeld, misschien iets minder gemakkelijk te controleren, is geweest aan het meer bij Huanpetatec. Het is een betrekkelijk klein bergmeer waarboven zich wel eens nevelen plegen te vormen. De laatste vier maanden is daar door de inboorlingen regelmatig een grote hand met een vermanende vinger, die uit de wolken oprijst gezien, welke groen tot blauwgroen van kleur is, ongeveer een half uur zichtbaar blijft om daarna langzaam in de nevel op te lossen. Het uur van het verschijnsel ligt rond zonsopgang. Hier is dus werkelijk sprake van een vorm. Het is niet alleen maar een invloed of een mentaliteit, die wordt overgebracht. Er is sprake van directe vorming van uw eigen materie of delen daarvan, maar volgens vormen, die in een astrale sfeer bestaan.

Nu zal dit natuurlijk niet zo gemakkelijk overal optreden. Er zijn verschillende voorwaarden noodzakelijk:

Een zekere gespannenheid onder de mensen.

Een behoorlijk groot aard-electrisch potentiaal; men zou dus kunnen zeggen een spanning als voor een onweer of voor een aardbeving.

Ook is daar wel degelijk voor nodig het aanwezig zijn van enigszins harmonische, enigszins met elkaar overeenstemmende krachten in uw wereld en in die astrale wereld.

Ik heb deze gevallen dan ook eerder geciteerd als voorbeeld en curiositeit dan om hiermede een beeld te geven van wat u b.v. te verwachten hebt.

De astrale sfeer omvat tot op zekere hoogte: wil, krachtpotentiaal (er is dus energie aanwezig), daarnaast vormbewustzijn. Wanneer de astrale wereld de stoffelijke wereld benadert, dan kan het zijn dat de mensen op deze wereld dat eigenlijk niet bemerken. Er is geen sprake van een zintuiglijke waarneming. Maar wij zien wel een heel eigenaardig iets: de gevoelige mens reageert. Hij weet zelf niet waarom. De plaats waar hij vertoeft doet hem aan als duister of koud; hij heeft een gevoel van prikkeling en geprikkeldheid; hij voelt zich niet prettig; hij constateert de zeer nabij aanwezige astrale wereld, zonder haar te zien.

In andere gevallen zullen wij horen van helderziende waarneming of helderhorendheid. En ofschoon het mij bekend is dat men tegenwoordig zelfs brillen verkoopt om de aura waar te nemen, mogen wij toch zeker niet denken, dat die waarnemingen nu direct visueel geschieden. Er is altijd weer sprake van mentale waarneming, van een gevoeligheid. De uitwerking van een astrale wereld op uw wereld wordt voor een groot gedeelte bepaald door de gedachtevormen, die uw wereld heeft geprojecteerd in het astrale. Wanneer een mens denkt, geeft hij daarmee - zij het op bescheiden wijze - vorm aan astrale materie. Denkt hij geconcentreerd, dan zal die vorm redelijk voltooid worden. Herhaalt hij een dergelijke concentratie of zullen vele mensen zich gelijktijdig op die vorm en de inhoud concentreren, dan ontstaat er een wezen, dat na het ophouden der concentratie blijft voortbestaan en geladen blijft met energie, terwijl de wil of de reactie van dit wezen afhankelijk is van de impuls, waardoor het tot stand is gekomen.

De werking van een dergelijke schil of gedachtefiguur op aarde is uiteraard veel sterker, want zij is uit die aarde geboren; er is dus a priori harmonie aanwezig. Verder kan worden gesteld, dat het gedachtebeeld op aarde ook ongeveer moet bestaan of kan bestaan. En ten laatste kan men zeggen, dat de mens, die daaraan denkt of ergens toch daarin gelooft, de brug slaat tussen zijn eigen wereld en een dergelijke figuur.

Indien wij in deze tijd de inwerking van de astrale sfeer in het bijzonder willen bezien, dan moeten wij onze aandacht - naar ik meen - vooral richten op deze gedachtevorm. Meer dan ooit is n.l. - o.m. door de toenemend snelle verbindingen - een gelijkschakeling in voorstelling en denken bij de mensheid ontstaan. De emotionele reactie op de feiten en de verschijnselen mogen enigszins anders liggen, er kan toch worden gesteld, dat er over de gehele wereld steeds weer groepen zijn, die praktisch gelijk reageren.

Als u denkt aan de rassenhouding in Zuid-Afrika, in de westelijke staten van Noord-Amerika, bij bepaalde groepen in Duitsland en zelfs bij bepaalde groepen in Wit-Rusland, dan zien wij dat weliswaar de uiting, de reactie, enigszins verschilt, maar de instelling, het denkbeeld en vooral die in het "ik" levende behoefte om de ander te onderdrukken of uit te roeien is sterk. Dat is een vormende gedachte, die over de gehele wereld gaat. Een angst voor het Oosten of een angst voor het Westen bestaat ook in grote delen van de wereld en wordt vaak zozeer aangemoedigd, dat zij bijna universeel kan worden genoemd voor een groot deel van onze aarde.

Die gedachtebeelden reageren; en indien de oorzaak van de vrees Oost-West of West-Oost gelijk blijft, zal er geen sprake zijn van twee astrale figuren maar van één. Dergelijke conglomeraten van denken, vormend uitgedrukt in de fijne materie die wij de astrale noemen, bewegen zich dus op het ogenblik in grote hoeveelheden rond de wereld. De afstand aarde/astrale wereld is - zoals ik reeds zeide - hoofdzakelijk plaatselijk soms zeer klein. Dan zal de intentie, de wil, de energie, die in deze door vele mensen geschapen vormen schuilt, zich maar plaatselijk op de aarde ontladen.

Wat zijn de verschijnselen, die wij buiten de schijnbaar miraculeuze of occulte daarvan mogen verwachten?

Allereerst is de uiting: energie. Energie heeft direct invloed op het luchtpotentiaal. Die verschillen kunnen zeer gering zijn en zou men ze in volts willen meten, dan zou men dat zeker in microvolt moeten doen. Maar ze ontstaan. Deze verschillen in luchtpotentiaal

betekenen een verandering in de atmosferische verhouding. Daar, waar dit potentiaal voldoende stijgt, zal er sprake zijn van een meer dan normale wolkvorming, een meer dan normale wolklading t.o.v. de aarde en dus van onweders, grote waterstortvloeden, overstromingen, eventueel vaak weer ook als gevolg van deze ontlading ontlasting van water uit de wolken, winden en al wat daarmee gepaard gaat. Een groot gedeelte (niet het geheel, er zijn altijd ook normale en natuurlijke oorzaken) van de overstromingen, die op het ogenblik plaats vinden in het westen en het oosten van de Ver. Staten (niet het midden en zuiden), een groot gedeelte van de overstromingen, die plaats vinden in Midden-Europa (niet in Noord- of Zuid-Europa) op dit moment, verder de overstromingen, die plaats hebben gevonden in China en die ook in India en Pakistan optreden, zijn mede beïnvloed of veroorzaakt door astrale werking. Zij hebben a.h.w. een mogelijkheid gerealiseerd, die anders waarschijnlijk niet en zeker niet in deze mate tot uiting zou zijn gekomen. Met dit eerste deel over de verschijnselen heeft u, naar ik meen, meteen iets geleerd. Het astrale verschijnsel is vaak het ene grein, dat de schaal doet overslaan, dat een wankel balans van natuurlijke evenwichten in de ene of de andere richting doet losbarsten.

Dan verder: De energie van de aarde zal voor een groot gedeelte mede worden uitgedrukt in spanningen in de aarde zowel t.a.v. schollen als van bepaalde lossere massa's. Indien die spanningen worden vergroot, ontstaat vaak bijna explosief een brekingsmoment. Het moment van breken betekent het t.o.v. elkaar werkzaam worden van krachten, die tot op dat ogenblik passief waren. Aardbevingen, aardverschuivingen en lawinegevaar zijn factoren, die hierdoor kunnen worden veroorzaakt.

Er zijn bepaalde gebieden, die in deze tijd daarvoor wel bijzonder vatbaar zullen zijn. Ik meen, dat wij die verschijnselen zullen zien o.m. in Turkije, Griekenland, een deel van Noord-Afrika, waar - gezien de omstandigheden - kan worden aangenomen dat hoofdzakelijk sprake zal zijn van werkingen van de aarde, aardbevingen, aardverschuiving en misschien ook enige vulkanische werking.

Wij zien een tweede gebied, dat binnenkort ook wel het kritieke punt zal bereiken, in Midden-Amerika: Mexico. Hier kunnen wij grote aardverschuivingen verwachten en aardbevingen van meer dan normale omvang. Aangezien vulkanische werkingen, aardbevingen en aardverschuivingen in Mexico invloed hebben op de gehele fout, die zoals u weet langs de westkust van Noord-Amerika loopt, moeten wij dus verwachten, dat die verschijnselen ook verder noordelijk kenbaar worden. Daar is echter sprake van een natuurlijke uitvloeier a.h.w. van deze werking.

Kijken wij naar Australië, dan zullen wij zien, dat deze factor ook daar optreedt. Aangezien voor aardbevingen en aardstoringen nu niet zo heel veel gevaar bestaat, vermoed ik dat het beperkt zal blijven tot wat bevingen in de buurt van Adelaide en misschien ook enige vulkanische werkingen in de buurt van Nieuw-Zeeland.

Ik geef u deze voorbeelden. Er zouden natuurlijk nog meer kleinere en minder spectaculaire punten te vinden zijn, waarop die astrale invloed werkzaam wordt.

Een derde vorm van het verschijnsel is misschien minder gemakkelijk te constateren. De astrale wereld heeft n.l. een zekere verwantschap met de mens, die ook een astraal voertuig heeft. Elke astrale spanning kan dus in elke mens tot uiting komen. Op het ogenblik, dat een astrale wereld zo dicht bij de mensheid komt, dat zij als vanuit zich haar invloed merkbaar kan maken, zal dat ten gevolge hebben:

1. Afwijking van het normale klimaat.
2. Een verandering van mentaliteit.

Het menselijk denken wordt ten dele geremd, ten dele gestuurd door deze astrale wil, die - juist omdat zij niet wordt beseft - maar moeizaam kan worden afgeschud. Het is een stemming, een gevoel. Het is voor vele mensen zelfs een gevoel van tijdelijk, maar zeer sterk energieverlies. Indien deze dingen optreden en het raakpunt omvat, laat ons zeggen, 10.000 mensen, dan is dat natuurlijk niet zo ernstig. Er staat tegenover de invloed, die 10.000 mensen beroert (een klein gebied) altijd een heel land, een hele maatschappij, die de invloed niet ondergaat. Deze kan de zaak stabiliseren en het blijft bij een opstootje, een relletje of wat meer dan normale baldadigheden.

Erger wordt het indien - en ik vermoed dat wij daarmee b.v. in Rusland te maken zullen krijgen - een massa van meer dan 2 miljoen mensen wordt beroerd. In dit geval n.l. krijgen wij een binnen de maatschappij volledig irrationeel reageren, waardoor onverwachte strijd, onverwachte omstandigheden a.h.w. alle redelijke volgorde en alle redelijke mogelijkheden door elkaar gooien. Ik neem aan, dat men vooral in het industriegebied bij Wolga en Dnjepr binnenkort wel met de handen in het haar zal zitten, omdat daar sprake zal zijn van een absolute onredelijkheid.

Ik geef nu één voorbeeld ervan. Er zijn ook hier meer voorbeelden van te geven.

Belangrijk is dat u beseft, dat de astrale wereld grote hoeveelheden mensen onder de ban kan brengen van een door de mensheid geprojecteerd denkbeeld. Een denkbeeld, dat de mens misschien als een mogelijkheid of als een droom beschouwt, maar dat in de astrale wereld een werkelijkheid wordt en zich dus in de weerkaatsing voor de mens als een werkelijkheid, als een feit doet gelden, ook al bestaat dat feit op aarde niet.

Een volgende en eveneens typische invloed is wel de kwestie van energie. Op het ogenblik, dat een astrale vorm of gestalte uw eigen continuüm binnen treedt en zich daar manifesteert of tracht te handhaven, zal deze vorm levenskracht daaraan moeten onttrekken. Een parallel mag ik misschien even trekken.

Degenen onder u die wel eens een z.g. donkerzitting hebben meegemaakt (een seance, waarin zich vliegende trompetten, handen, gestalten enz., manifesteren), zullen misschien gemerkt hebben, dat als er werkelijk sprake is van occulte verschijnselen een vreemde koude optreedt. Die kou manifesteert zich meestal eerst op voethoogte en stijgt bijna tot aan de knie, maar wordt dan vaak vergezeld van een gloed, die rond het hoofd merkbaar wordt en beginnend bij de kruin naar de schouders toe trekt. Aan die verschijnselen moet u denken. Hier worden de mensen voor een deel ingeschakeld. Als u een seance, als is omschreven, hebt bijgewoond en die verschijnselen zijn sterk opgetreden, dan bent u moe. U bent versuft, wanneer het is afgelopen. In de meeste gevallen kunt u zich snel herstellen. Het is dan niet zo ernstig.

Maar stel nu, dat een soortgelijke conditie op aarde ontstaat om een bepaalde stad. Wij kunnen daarvoor een gebied nemen waar dit verschijnsel kort geleden betrekkelijk intens is opgetreden; n.l. het gebied tussen Leiden en Delft, begrensd ongeveer tot 5 km van Gouda af met Den Haag als redelijk middelpunt. Wat is hier als gevolg kenbaar geworden?

In de eerste plaats: een abnormale matheid bij vele mensen; deze kon echter door het klimaat worden wegverklaard.

In de tweede plaats, een abnormaal grote vatbaarheid van vele mensen, vreemd genoeg niet voor normale infectieziekten maar voor kleine gebreken. Gezien deze invloed moet er in geheel Den Haag een toename van het aantal gewrichtsaandoeningen zijn geweest van minstens 40 %. Curieus maar het is zo. Daarnaast zal een veel groter percentage mensen een aantal dagen hebben moeten worstelen met b.v. slapende handen en voeten. Indien zij onder medische behandeling stonden, zal men hun daarvoor een dosis vitamine B-complex hebben gegeven en het daarbij hebben gelaten. In feite was er te veel zenuwkracht afgetapt en daardoor ontstonden deze verschijnselen. Het aantal mensen met hoofdpijn en met meer dan normale geheugenstoornis is vooral in de dagen, dat die kracht actief was, eveneens bijzonder groot geweest. Die periode ligt voor de meesten van u misschien nog wel kenbaar of te herinneren, op het ogenblik 17 dagen terug. (laatste week van mei. red.)

Nu was dit een voorbijgaand verschijnsel. Het was niet ernstig. Een groot gedeelte van de aandoeningen verdwijnt weer; niemand heeft er last van. Maar als een dergelijke invloed nu eens niet ongeveer 56 à 57 uur, maar 170 uren werkzaam blijft, dan is het mogelijk dat abnormale uitputtingstoestanden regel worden in een dergelijk gebied. Men beseft dat dan niet, omdat de anderen diezelfde moeheid ook tonen. Wij krijgen dan een toename van fouten bij fabrieken, fouten in het huishouden met ongelukken, fouten in het verkeer met ongelukken. U ziet, dat die invloed ook betrekkelijk groot kan zijn.

Als laatste invloed, die ik toch wel van groot belang acht, hebben wij nog te maken met de vaak door vele eeuwen heen geschapen vormen, die uitdrukking geven aan een menselijk godsdienstig denken of gevoel. Deze vormen hebben niets meer van doen met de werkelijkheid. De astrale gestalte van een Jezus wijkt zo ver af van de oorspronkelijke, dat het spreken van een overeenkomst alleen al een belediging zou zijn voor de werkelijke Jezus, die

heeft geleefd, de grote Meester. Deze figuren kunnen zich dus ook manifesteren. Een mens, die om welke reden dan ook tot een buitengewone godsdienstigheid komt en daarin tracht een falen in de wereld weg te werken of op andere wijze krachten te verkrijgen, die hij normaal niet bezit, zal sterk onder de ban van een dergelijke figuur kunnen komen.

Wij mogen ermee rekenen (en dat zal om dicht bij huis te blijven b.v. in Duitsland over ongeveer een maand zijn, in Frankrijk mogen wij rekenen op een periode van ongeveer 3 maanden, vanaf heden tot het einde van september, in Nederland is er ook zo'n periode) dat wij deze mensen allerhande krankzinnige dingen zullen zien doen. Sommigen zullen hun geld weggeven; anderen plegen een moord, bij wijze van spreken, omdat God het hun heeft gezegd. Om dezelfde redenen zullen wij te maken krijgen met opstandigheid en grote conflicten, niet alleen in kerken en kerkverenigingen maar ook b.v. binnen kloostergemeenschappen. Wat daarvan het resultaat zal zijn, durf ik eerlijk gezegd niet eens te voorspellen. Ik weet alleen: het is verwarring. En deze verwarring heeft een zeer gevaarlijk element, omdat zij het fanatisme onder de massa aanmerkelijk opzweept en gelijktijdig de beperkingen, die men zich als mens vaak verstandelijk oplegt, wegvaagt door een figuur als opdrachtgever en verantwoordelijkheid dragend te stellen in de plaats van het eigen "ik" en het eigen streven. Hier heeft u dus een aantal werkingen, die van de astrale wereld kunnen uitgaan.

Ik wil nu proberen nog een paar punten te behandelen, die hiermee samenhangen:

In de eerste plaats is dat wel de vraag, of een dergelijke astrale kracht dan onoverwinnelijk is, of er geen maatregelen tegen bestaan. Het antwoord hierop is betrekkelijk eenvoudig: Een astrale vorm is tegenover neutraliteit praktisch niet krachtig. Een neutrale situatie geeft niet de mogelijkheid zich te ontladen; een neutraal-emotionele toestand van de mens geeft geen mogelijkheid krachten te onttrekken. Gelijkmoeidigheid, neutraliteit, een menselijk harmonisch-zijn is dus wel het eerste en misschien zelfs het beste afweermiddel.

Daarnaast hebben wij te maken met de reële ontladingen van energie. Wanneer deze energie al niet meetbaar is in ampères volts of in PK, zo is er sprake van een reëel energetisch vermogen. Een vermogen, dat het best kan worden vergeleken met het reactievermogen en de krachttuioefening in b.v. een zich samentrekkende of een zich uitzettende cel in een menselijk lichaam. Deze vorm van energie kan worden afgeleid. U kunt dat overigens niet doen met een of ander apparaat. Dat bestaat niet. Maar u kunt zorgen, dat er in uw omgeving of in uw stad iets bestaat dat deze astrale kracht a.h.w. afleidt naar de aarde; dat haar zo sterk aantrekt, dat zij de mogelijkheid haast niet meer heeft om poden uit te steken en eventueel kracht aan de mensen te onttrekken.

De volgende omschrijving ervan kunnen wij nemen voor wat zij waard is. Zij is, zoals ik zeg, niet technisch.

In de eerste plaats: een bloeiende plant is over het algemeen voor niet al te sterke astrale krachten een perfecte bliksemafleider.

In de tweede plaats: indien men zorgt, dat zonlicht een zoveel mogelijke inwerking heeft binnen de vertrekken, waarin men zich begeeft en frisse lucht daar voortdurend toegang verschaft zal het vormen van astrale concentratie (concentraties van verfijnde stof, van verfijnde materie) sterk worden bemoeilijkt; o.m. de stralingsdruk van het zonlicht speelt daarbij een rol. Een goede verlichting van uw vertrekken is eveneens van belang. Al is de stralingskracht van het licht niet zo groot, zij voorkomt toch zeker astrale vormen. Zij drijft ze uiteen.

In de derde plaats kunnen wij gebruik maken van reukwerken. Ik wil u erop wijzen, dat vaak een uitwieroken zeer goede resultaten geeft. De fijn-etherische stoffen geven weliswaar de astrale wereld de kans om zich daarmee bezig te houden, maar betekenen gelijktijdig. - tenzij men speciale gevaarlijke combinaties gebruikt - dat de kracht van die astrale wereld wordt gebonden in deze fijne materie van de stofwereld en zo dus de eigen ontlading op de mens minder sterk wordt.

De laatste afweermiddelen, die ik u wil aanraden, als u bemerkt dat een dergelijke invloed rond u bestaat, zijn deze:

Probeer uw denken voor een periode van 3 tot 5 minuten te herleiden tot een absoluut neutraal denken. Als u niets beters weet, zegt u de tafels van vermenigvuldiging maar op.

Begeef u van de plaats waar u die spanning voelt geleidelijk naar een plaats waar u zich prettiger gevoelt. Is het u niet mogelijk die plaats te verlaten, probeer dan, nadat u neutraal heeft gedacht, voor uzelf het idee van een behoefte aan kracht te scheppen (denkt u aan alle kracht, die u nodig heeft), dan is de kans zeer groot, dat de astrale energie door u wordt ingevangen en door het sterk gestelde doel wordt omgevormd. De astrale inwerking is dan minder sterk en zal geen schade kunnen aanrichten.

Ik weet, dat dit aantal middelen naar heel beperkt is. Het is voor particulier gebruik. Voor een land of een stad zoudt u misschien, heel misschien iets kunnen doen met gedachtekracht; maar dan zult u zich toch wel heel sterk moeten concentreren. En u zoudt dit moeten doen juist op de ogenblikken, dat de astrale wereld en de plaats, waar u zich bevindt of het land, waarop u zich concentreert met elkaar praktisch in contact zijn. Dat is moeilijk en daarom niet iets voor leken.

De volgende vraag is: Hebben wij misschien iets aan die kracht? Kan die astrale kracht ook iets goeds doen? Ik geloof niet, dat dit het geval is. Theoretisch kan al het goede vanuit de astrale wereld worden geprojecteerd. Maar als dit bewust geschiedt, geschiedt dit van uit een lichtsfeer. De werking van de menselijke gedachten kan niet onmiddellijk teniet worden gedaan. Ik geloof, dat een werkelijke vernietiging of verdrijving van de astrale macht in de praktijk onmogelijk is.

Er zijn echter inwerkingen van wat wij kunnen noemen het kosmisch licht. Wij zullen dit kosmisch licht eenvoudigheidshalve omschrijven als de hoofdfactor wit, omdat deze alomvattend is, met daarnaast de factoren rood, blauw en geel. Deze invloeden zijn sterker dan de astrale wereld. U moet dit zien als een toon, die constant blijft doorklinken en op den duur alle niet-gevormde, in zich niet volledig vaste tonen, dus doet afwijken. Denkt u maar aan een klas kinderen, waar er eentje voortdurend vals zingt. De hele klas zingt vals, tenzij het jongetje of meisje zwijgt. Op dezelfde wijze zal een kosmische kracht dus alles doen afwijken in haar eigen richting.

De astrale invloeden op aarde zullen dus:

1. Gericht zijn volgens een heersende kosmische invloed.
2. Zij zullen bijna niet kunnen komen tot uitingen.

De kosmische invloeden treden slechts in bepaalde fasen op. In de ogenblikken, dat er geen kosmische invloed voldoende sterk op aarde werkzaam is, zal dus de astrale wereld de voornaamste invloed hebben; zij zal het sterkst zijn. Aan de hand hiervan is het weer mogelijk te bepalen, wanneer deze inwerkingen van de astrale sfeer op aarde eigen zullen optreden. En dan ontdek ik, dat de dichtstbijzijnde periode waarschijnlijk tegen het einde van de maand juli zal zijn. Er is dan een overgangperiode van enkele dagen, waarin geen enkele astrale invloed wordt gehinderd door een volledig bestaande en sterke kosmische.

De gebieden van beïnvloeding zijn hier in Europa hoofdzakelijk Frankrijk, Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije. Het zuiden van Rusland komt in diezelfde periode waarschijnlijk ook aan de beurt. Wij hebben dan te verwachten: een zeer sterke invloed van deze rare tijd rond 15 augustus, die echter voornamelijk zal optreden in Afrika. Ik verwacht hierbij vreemde gebeurtenissen of ontwikkelingen in de omgeving van Abessynië, Egypte en eventueel in de richting van Tanzania. Diezelfde invloed zal waarschijnlijk ook merkbaar zijn in een deel van Indonesië, waar zij naar ik meen voldoende spanning heeft om zowel mensen als natuurkrachten aan te trekken en te beïnvloeden. In beide genoemde gebieden zullen dus niet alleen de natuurkrachten maar ook de mensen vreemd moeten doen. Misschien vindt u dat ze er altijd vreemd doen, maar zoals ik het bedoel is het dus zo dat zij zelfs in hun normale gedrag vreemd handelen.

Een zeer sterke reeks kosmische invloeden treedt hierna op en daarin is haast geen hiaat. Toch ontdekken wij twee punten; en wel op 6 en 14 september, waarop voor een groot gedeelte van de wereld een zodanige kosmische invloed optreedt, dat zekere minder prettige astrale werkingen kunnen doordringen. Zij zijn op dat ogenblik zozeer parallel met de bestaande kosmische invloed, dat zij op aarde iets kunnen uitrichten. De inwerkings sfeer ligt hier hoofdzakelijk in Azië en dan eigenlijk grotendeels het zuidoostelijk deel; daarnaast in

Afrika, het zuidelijk deel en het middegebied, denk aan de Portugese kolonie Angola, delen van het Congo-gebied en b.v. het noorden van de Zuid-Afrikaanse republieken. Wij zouden diezelfde invloed ook in minder sterke mate moeten zien in Argentinië en het zuidelijk deel van Chili.

Hier heeft u dan een groot aantal invloeden, die astraal iets op aarde weerkaatsen. En dan kom ik hiermee aan het laatste punt van mijn inleiding, n.l.: Welke vormen kunnen in die astrale wereld worden verwacht? Wat zijn dus de hoofdtendensen van die astrale beïnvloeding?

Ik heb u zo oven al een voorbeeld gegeven: rassenhaat en angst voor andere systemen of andere denkwijzen zijn beide zeer sterk. Zij mogen worden gerekend onder de sterkst overheersende factoren en zullen vooral op de mens, maar daarnaast ook op het natuurgebeuren grote invloed hebben.

Dan hebben wij verder te maken met de behoefte aan beslotenheid en begrenzing. Deze z.g. beperkte gemeenschapszin heeft ook alweer een afweer tegen de buitenwereld geschapen: een haat tegen het onbekende. Deze haat zal zich vooral in augustus wel in vele gestalten zeer sterk ontladen. Het aantal Godsbeelden dat bestaat is eveneens zeer groot en vaak in eigenschappen zeer tegenstrijdig. Men zou een soort astrale strijd van de Goden mogen verwachten in eind juli; en als gevolg daarvan zou men op aarde ook grote godsdienstige moeilijkheden kunnen verwachten die waarschijnlijk tot oktober lopen.

Een invloed, die in dezelfde tijd buitengewoon gunstig is, is de honger naar vrede. Deze honger naar vrede heeft gestalte gekregen in de gedachte aan vrijheid van strijd, vrijheid om te leven zoals je bent. Dit idealisme, dat zelfs door sommige jeugdigen gewelddadig wordt uitgedragen, heeft astraal een zo hechte vorm gekregen in deze laatste tijd, dat wij mogen verwachten dat alle dictatoriale neigingen ten spijt het verweer daartegen zeer groot zal zijn en dat wij eveneens mede dank zij astrale invloeden een belemmering zullen zien optreden voor allen, die de vrijheid van leven en de vrede willen aantasten. Dit is één van de meest gunstige factoren.

Dan hebben wij te maken met geestelijke krachten, die op aarde willen inwerken en die eveneens astrale figuren en gestalten hebben geschapen. Deze hebben op het ogenblik meestal de vorm van boodschappers; in andere gevallen zijn zij - vanuit uw standpunt - eerder te beschouwen als draken of demonen. Deze krachten hebben alle één ding gemeen: zij willen de mens beletten zichzelf te vernietigen. Verder trachten zij de mens duidelijk te maken, dat een nieuwe moraliteit noodzakelijk is, wil er geen sprake zijn van een geestelijke stilstand voor het menselijk ras.

Ook deze krachten zullen natuurlijk tot uiting komen. En ofschoon zij vaak zullen bijdragen tot natuurrampen en zelfs tot verwarring onder de mensen, geloof ik dat wij juist van uit deze astrale invloed vaak de stem des verstands kunnen horen. Een voorbeeld van wat hierdoor kan worden volbracht: Er is een staking. Er is enorm veel geweld bij die staking en zonder aanwijsbare oorzaak verloopt de zaak opeens; het wordt rustig. Dit is maar één van die dingen. Er zijn vele andere mogelijk.

Ik wil nu samenvatten:

Het totaal van de astrale invloeden en werkingen juist in deze tijd kan worden gezien als een onderdeel van de omwenteling in sociaal en maatschappelijk denken van de mensheid.

Ook op religieus gebied is deze invloed groot. Zij zal plaatselijk zeer sterk tot uiting komen, omdat niet over de gehele wereld maar op bepaalde gebieden de normale grens, die ligt tussen de krachten van het astraal gebied en van de menselijke wereld, zeer zwak wordt en een wederkerig beïnvloeden van deze werelden haast onvermijdelijk zal zijn.

Kosmische invloeden en werkingen bepalen voor deel de wijze, waarop de astrale kracht zich kan uiten, maar zullen deze niet in haar werking volledig beletten, tenzij zij geheel tegenbericht is aan deze krachten.

De sterkste invloed uit de astrale wereld treedt op in die periode, waarin geen kosmische kracht op volle sterkte op aarde voelbaar is. Het hele proces van deze kosmische beïnvloeding is van groot belang voor de komende 6 á 7 maanden, omdat de mens hier wordt

geconfronteerd met zijn wens, zijn angst, zijn persoonlijk leven en denken zoals zich dit in massale gestalten heeft uitgedrukt; en hij in deze confrontatie zichzelf a.h.w. zal moeten overwinnen om te komen tot een vredige voortzetting, waarbij ook de meer ongunstige aspecten van de komende tijd kunnen worden weggevaagd en vanaf het jaar 1967 een begin kan worden gemaakt met de werkelijke vrede. Zodra dit gebeurt, zal de astrale wereld weer meer de vriend worden van de mens dan zij - gezien de vorm, die de mens er zelf in heeft geschapen - thans is.

DISCUSSIE

❖ *Kan men een beeld uit de astrale wereld opvangen, dat a.h.w. wordt geprojecteerd als een film op een doek?*

Ik geloof, dat ik hier voorzichtig moet zijn in de beantwoording. Algemeen gesteld zal een invloed uit de astrale wereld niet de vormen omvatten, die voor een mens normaal zichtbaar of denkbaar zijn, maar altijd afwijkingen daarvan vertonen. Dan moeten wij dus stellen, dat een dergelijke projectie van gebeurtenissen een reactie van de imaginatie is op een mogelijk uit de astrale of uit een andere sfeer stammende invloed. In een ander geval krijgen wij te maken met de z.g. spookverschijnselen. Hier is het mogelijk, dat - vooral als een gevoelig persoon als een soort wekprikkel reageert - bepaalde scènes uit het verleden b.v. worden gereconstrueerd en voor velen zichtbaar worden geprojecteerd binnen de stoffelijke werkelijkheid van het heden. Dit zijn de voorkomende verschijnselen. Ik geloof niet, dat er verder veel aan toe te voegen is.

❖ *U spreekt over de afstand tussen de astrale wereld en de stoffelijke wereld. Kunt u die afstand omschrijven?*

Ik kan het althans proberen. De afstand tussen een stoffelijke en een astrale wereld is normalerwijze te vergelijken met de afstand, die er ligt tussen een zendstation dat uitzendt in de 5 m.-band en een zendstation dat werkt in de 49 m.-band. Onder omstandigheden kan de astrale wereld dus dichterbij komen en kan de verhouding op den duur er een worden als van 30 m.-band tot 40 m.-band. Indien u dit niet rekent in de meterlengte, die ik eenvoudigheidshalve heb gebruikt, maar de verschillen in kilocycles registreert, zult u zien dat deze verschillen zeer aanmerkelijk zijn. De begrenzing en afstand zijn dus niet te zien als een afstand in ruimte, maar als een verschil in frequentie. Is dit voldoende?

❖ *U spreekt van de afstand tussen astrale en stoffelijke wereld. Is deze naast overdrachtelijk ook ruimtelijk bedoeld; b.v. is er een bepaald deel van de hogere atmosfeer of van de aardkorst, waarin maximum astrale concentraties optreden? Hoe moet men een vervanging van de grens dezer werelden meer technisch begrijpen?*

Een groot gedeelte van deze vraag heb ik reeds bij de voorgaande vraag beantwoord. Ik wil hieraan nog toevoegen, dat wij een werkelijk ruimtelijke verhouding tussen astrale wereld en stofwereld niet kennen. Overall waar materiële wereld is, waar zich dus materie bevindt, bestaat astrale materie of kan zij bestaan. In feite is er dus sprake van een gelijktijdigheid van bestaan, een - ik zou haast zeggen - interdimensionaal contact op het ogenblik, dat beide werelden elkaar ontmoeten. Er zijn in de aardkorst en in de aarde wel punten waar die astrale kracht sneller en gemakkelijker merkbaar wordt. Ik wil hier een vergelijking nemen: Als ik een kristal heb, dan zal dit krachtens zijn structuur een eigen frequentie bezitten. Het heeft dus een afstemming, die het krachtens de eigenschap van het molecuul bezit. Deze structuur kan nu zeer sterk overeenkomen met structuren, die in de astrale wereld bestaan. Wij spreken dan van een concentratie van astraal vermogen rond een dergelijk kristal. In feite kan men zich deze werking het best voorstellen als een transformator, waarbij de wekstroom moet uitgaan van de secundaire, maar hier door de primaire wordt bekrachtigd en vervolgens zijn vermogen in de secundaire oogst. Ik hoop, dat dit technisch genoeg is.

❖ *Hoe is de eigenaardige structuur van de randen van het Pacific-gebied ontstaan:*

a. Door wegzakking van continenten.

b. Volgens de theorie van Escher door een vanuit de aarde afgescheiden maan.

c. Door andere werkingen?

Dit heeft met het onderwerp eigenlijk weinig te maken. Ik wil de vraag echter kort beantwoorden:

Oorspronkelijk is er sprake geweest van praktisch één grote schol (een granietbasis), die het gehele vasteland omvatte. Daaromheen was zee, waar de waterneerslag op de schollen stond. Onder deze schollen, die juist onder het zeeoppervlak zeer dun en kwetsbaar waren, bevond zich een meer fluïde laag, waarin wij allerhande elementen konden aantreffen, die weliswaar niet in vloeibare toestand waren, maar toch in een zodanige toestand van verdichting en - in de periode waarover wij spreken - ook van verhitting, dat zij als redelijk amorf en fluïde kan worden aangesproken.

Er ontstond door het invangen van de eerste maan (dat is dus niet de huidige Luna), die eveneens van uit de ruimte het zonnestelsel binnenkwam, word aangetrokken en wier baan dicht bij de aarde lag dan (die van de huidige) een soort golving in de ene continentale schol. Deze wordt hierdoor gebroken; er ontstonden dus barsten. Deze barsten hadden ten gevolge, dat enkele delen konden wegzinken (althans langzaam maar zeker een lager gemiddelde hoogte verkrepen), terwijl gelijktijdig tussen de beide schollen een spanning ontstond. Deze spanning gaf weer aanleiding tot grote vulkanische werkingen; en als resultaat daarvan word een groot aantal vulkanen gevormd, die - voor een deel althans - vloeibaar graniet en basalt uitbraakten, waarvan wij thans nog hier en daar (Eén van de meest markante punten is naar ik meen bij IJsland) de overblijfselen vinden. Vanaf dat ogenblik ontstond er dus een spanning, die door de omloop van deze maan steeds verder word bevorderd.

De maan met een zeer grote omloopsnelheid (volgens de huidige termen ongeveer 5 uur 31 minuten) en daarbij ook met een betrekkelijk geringe hoogte, had echter nog een veel grotere inwerking. Ook deze fluïde, of amorfe laag, die onder de eigenlijk gevormde schollen aanwezig was, kwam in beweging. Het resultaat was: een zich verwijderen van delen van de wereld, terwijl sommige daarvan verzonken, maar hun eigen schots, hun eigen dichtheidsgraad dus, grotendeel bleven behouden, terwijl andere aanmerkelijk werden verheven.

Nadat deze maan uit elkaar was gebarsten (en dat ligt in de tijd van het z.g. keizerrijk Mu; een periode, die een groot aantal jaren geleden is, waarschijnlijk 800.000 jaar), was er een tijdelijke stabilisatie. In deze stabilisatie ontstonden er bepaalde eilandengroepen. De vulkanische werking nam toe. De grote gebergten, die reeds waren ontstaan, stabiliseerden hun vorm; er ontstonden veel meer dalen en hoogvlakten dan voorheen. Gelijktijdig ontstond de zee en ook de regen, die in deze periode overheersend was. De gemiddelde regenperiode per dag zal ongeveer 23 uur 19 min. zijn geweest op een totaal van 24 uur. U meent, dat u het in Nederland slechts hebt, het is slechter geweest. Dan wordt na verloop van tijd - dat is ongeveer 600.000 jaar geleden waarschijnlijk iets minder - Luna ingevangen. Dit heeft ten gevolge een verandering van de afstand van de aarde. De bias van de afstand komt hoofdzakelijk uit deze tijd voort en de z.g. "wobble" is dus daardoor ontstaan. In deze periode verwijderden zich de continenten van elkaar. Er treedt een stabilisatie in; en er zal na verloop van tijd ook langzaam maar zeker een grotere neerslag zijn ontstaan. De wereldzeeën nemen een grotere omvang aan; delen van de continenten, die te sterk verzonken waren, worden tot binnenzeeën en wij krijgen te maken met wat men noemt: continentale drift. De daarna volgende periode van ongeveer 150.000 jaren had eveneens nog veel vulkanische verschijnselen. Het resultaat was: ten dele het zinken, ten dele ook het uit de aarde oprijzen van hoofdzakelijk eilanden en eilandgebieden. In deze tijd begon dus de buiging of de wringing in de z.g. brug tussen Noord- en Zuid-Amerika, waardoor de Caribische eilanden eigenlijk worden afgescheiden als resultaat van de bestaande druk.

Dan kunnen wij ten laatste zeggen, dat de continentale schotsen ten slotte hun positie redelijk baseren op een bestaand evenwicht, dat door de eigen draaiing van de aarde wordt bepaald. De langzame waggeling van de afstand t.a.v. de zon vooral en de ommekeer van de maan betekenen dat de drift van de schollen aanmerkelijk wordt gestabiliseerd. Daardoor zullen vele breuken in die schotsen verborgen blijven en binnen continenten a.h.w. verborgen zijn; zij blijven echter storingsbronnen en worden later tot de z.g. aardfouten, waaruit dus die werkingen verder voortkomen.

Dit zijn de feiten, voor zover ze mij bekend zijn. Ik hoop, dat dit voldoende is.

❖ *U had het over het keizerrijk Mu. Is dit geografisch bepaald?*

Het keizerrijk Hu heeft oorspronkelijk omvat wat u het zuidelijk continent kunt noemen. Het heeft dus invloed gehad op het tegenwoordige zuiden en midden van Afrika en daarnaast ook invloed gehad op het Australische gedeelte en voor een deel ook op Polynesië. Het was een betrekkelijk los samenhangend rijk en vooral later zien wij dat de oorspronkelijke bevolking onderling verdeeld wordt in kleine rijken als gevolg van al die werkingen, die ik u beschreef. De overlevenden houden daar dan ook allerhande eigenaardige legenden van over. Een deel van dit volk, dat gekoloniseerd heeft en is uitgeweken in de richting van de Atlantische Oceaan, vormt het fabelvolk der Atlanten.

Dit volk beheerste als zeevaarders inderdaad een tijd deze zee, maar kwam door een grote ramp voor een deel om. Hiervan is de verzinking van een deel van het eilandenrijk wel de eerste oorzaak. Wij zien dan, dat zijn hun grootste nederzettingen hadden b.v. in het noorden van Afrika (het eerste Troje), in Hibernia (dus in de nabijheid van het tegenwoordige Cadiz) en dat zij ook invloed hebben op de kleine rijken van Ierland en Zuid-Engeland. Dat zijn dus nog overblijfselen van de Atlanten. Ik hoop, dat ik hiermede de zaak geografisch voldoende heb gedefinieerd.

❖ *Mag ik hier nog een vraag bij stellen? Zijn deze schollen nog steeds op drift?*

Er is nog steeds een drift of beweging, maar deze is zeer gering. Ik denk, dat u die per 100 jaar met enkele centimeters kunt afdoen. Deze drift zal dan hoofdzakelijk betekenen: een drift van elkaar af; van het Eurazisch continent t.o.v. het Amerikaanse.

❖ *Over welke astrale sferen sprak u vanavond, als u rekening houdt met de theosofische naamgeving (verdeling in 7 opvolgende sferen)?*

De astrale wereld kan niet worden verdeeld in sferen, zoals de theosofen dit doen. Ik weet, dat de theosofen voor een bepaalde fase van bestaan de term "astraal" hanteren en deze dan onderscheiden in de werking der 7 Heren of stralen, zodat er inderdaad 7 sferen ontstaan. Ik heb echter - en dat heb ik van tevoren duidelijk gedefinieerd - gesproken over de fijn-materiele wereld met een energetische inhoud, die op uw eigen wereld onmiddellijk uitdrukbaar is en een grote verwantschap daarmee heeft.

❖ *Bedoelt u met invloed van astrale wereld een invloed uit de lagere sferen? Waarom het ene moment een "vijand" van de mensheid, een ander moment een vriend, zoals u zei dat het mogelijk zou zijn in het jaar 1967?*

Een mens is een mens. Een mens kan een vriend van mensen of een vijand van mensen zijn. Die doet aan zijn mens-zijn niets af of toe. Er zijn goede en kwade mensen. Een astrale wereld is een wereld, waarin geen vaste vormen bestaan zoals op uw wereld, waarin gedachtekracht een veel grotere invloed heeft, maar waarin toch sprake is van materie, zij het dat deze slechts zelden tot atomaire samenvoegingen komt. Verder is hier ook sprake van een wereld, waarin vormen bestaan die door de menselijke gedachte worden geschapen, die vanuit andere werelden (geestelijke werelden) worden geschapen, of die sferen nu goed of slecht zijn. Bepalend voor die astrale wereld is het feit, dat zich daarin materie bevindt in een zodanige toestand, dat de emanatie van een gevormde gedachte als ijzervijlsel door een magnetisch veld wordt aangetrokken, bij wijze van spreken, dus de vormgeving van deze astrale materie bepaalt en een verdichting daarvan ten gevolge heeft. Het zal u dus duidelijk zijn, dat vriend of vijand hier niet hoofdzakelijk afhankelijk is van het bestaan van de astrale wereld, maar van de instelling, die de mens in zichzelf kent van de gedachtebeelden, die hij schept in de astrale wereld en wier werking spiegelend tot hem terugkeert en van zijn harmonie met krachten of wezens die in de astrale wereld eveneens hun vormen projecteren. De astrale wereld is een typisch voertuigwereldje, waarbij de bezielende factor altijd van elders afkomstig is.

❖ *Kunnen de kosmische invloeden dus de minder gunstige gedachten van de mensheid, die invloed hebben op de astrale wereld, veranderen?*

Ja, die kunnen dat natuurlijk veranderen. Een kosmische invloed gaat n.l. uit van één van de kernhiërarchieën; dat wil dus zeggen: van de hoge sferen, die aan de directe oerkracht en voorvormen verwant zijn. Een dergelijke invloed zal dus alle lager gelegen werelden, tot zelfs de laagste, doordringen, als zij zich uit. Als zij zich op uw wereld richt, dan kan de astrale figuur b.v. drankzuchtig zijn, maar de astrale invloed kan hier de drankzucht niet meer bevorderen, omdat de kosmische invloed alle drank tot water heeft gemaakt. De astrale invloed wordt gefrustreerd. Zij kan hoogstens het water drinken bevorderen, niet het alcoholisme. Ik hoop, dat dit voorbeeld duidelijk maakt wat ik bedoel. De kosmische invloed is

dus voor een deel milieubepalend voor de astrale werkingen en sferen, als u het zo wilt noemen; dus voor de wereld van het astrale en zelfs in meer beperkte mate voor de gedachtevrijheid van de mens. De kosmische invloed schept dus een zeker bias in de gedachte-reactie van de mens.

❖ *Is het waarnemen van het bestaan van aardstralen afhankelijk van een bepaalde instelling of geesteshouding?*

Slechts in zoverre, dat zij een bepaalde instelling, een bepaalde geesteshouding, een zekere concentratie of gevoeligheid ten gevolge kan hebben.

Wat betreft aardstralen, hierover is reeds zeer veel gesproken in de Orde. Ik wil volstaan met de volgende definitie: De kern van de aarde is zelf actief en geeft een straling, o.m. een warmtestraling uit de kern naar buiten toe af. Hierin komen bepaalde, iets hardere stralingen voor, die meestal worden geremd door de aardlagen: de meer gevormde elementen rond de kern. Waar dit in mindere mate door fouten geschiedt, kan inderdaad een soort straling ontstaan. Deze wordt echter in het algemeen betrekkelijk snel gediffuseerd. Onder omstandigheden kunnen die aardstralen echter wel eens schadelijk zijn, al is dat veel minder dan men zich pleegt voor te stellen, omdat de mens zich snel hieraan aanpast. De waarneming ervan berust eenvoudig op een daarop ingesteld zijn, dus op een gevoeligheid.

Als wij een wichelroedeloper hebben, dan is het zeer wel mogelijk, dat hij - zoals dat heet - een goede "waterdowser" is (hij kan dus water vinden), maar dat hij ongevoelig is voor ijzer of voor olie. Terwijl er omgekeerd weer mensen bestaan, die een wichelroede kunnen gebruiken om b.v. oude gasleidingen op te sporen; dus speciaal metalen. Hier spelen de eigen instelling en gevoeligheid een zeer grote rol. In zoverre kan men dus zeggen, dat eigen geesteshouding bepalend kan zijn voor de resultaten bij het waarnemen van aardstralen, maar ook van alle andere materie, die een eigen trillingsgetal, een eigen straling bezit.

❖ *Is er bij diezelfde aardstraling ook een omgekeerde werking mogelijk in de zin van opname van menselijke levende stof?*

Neen. De aardstraling - en dat zegt dus de terminologie al - is een straling, die origineert in de aarde. Het is dus altijd een factor, die van de aarde uitgaat. Maar nu kunnen wij wel dit stellen: Er zijn bepaalde gewassen en organismen, die worden gestimuleerd door die aardstralen; er zijn andere gewassen en organismen, die daardoor worden geremd. Het is zelfs zo, dat de intensiteit, waarmee die straling optreedt, bepalend is voor de resultaten of voor de gevolgen. Misschien kunt u zich dit beter voorstellen, als u denkt aan de z.g. tarweproof met radioactieve elementen, die op aarde werd genomen. Daarbij bleek, dat een stralingskring rond een element in graan gaf: er rondom heen een niet-ontkiemen van het zaad; daarna een dwerggroei, een verschrompelde groei; daarna een meer dan normale vruchtbaarheid, een meer dan normale groei, maar een afwijking van het normale groeipatroon; daarna grote vruchtbaarheid en meer dan normale groei met behoud van de eigenschappen; en daarbuiten een gordel, waarin eigenaardig genoeg weer enigszins een dwerggroei voorkwam. De resultaten van deze proeven zijn o.m. door een centrum in Pasadena vastgelegd.

Indien u op deze wijze aan aardstralen denkt, kunt u zich voorstellen dat de juiste frequentie, de juiste intensiteit, voor sommige mensen en dieren stimulerend kan zijn, terwijl een hogere frequentie de levenskracht a.h.w. te snel doet opteren en daardoor dus uitputting ten gevolge kan hebben.

❖ *Zou men zo'n uitputtingsverschijnsel kunnen merken?*

Men kan dat soms merken, maar over het algemeen is het dan al voldoende om eigen oriëntatie t.a.v. die plaats iets te veranderen. Mag ik hier - het hoort wel niet direct bij het onderwerp - een eenvoudige aanwijzing geven?

Indien u meent, dat iets dergelijks bestaat, probeert u dan eerst eens uw bed of slaapgelegenheid zo mogelijk met een hoek van 45 graden te verplaatsen in dezelfde hoek. In vele gevallen ziet u dat de ongunstige uitwerking tot een gunstige wordt. En blijkt dat allemaal niet mogelijk te zijn, dan blijft over: oriënteert u zich in de slaaphouding zoveel mogelijk op de lijn noord - zuid. In een dergelijk geval n.l. zal het aardmagnetisch veld, dat ook door u heen en om u heen pulseert, veelal een voldoende diffusie van de straling betekenen.

❖ *Waarom zijn die verschijnselen in de lucht juist waar te nemen bij de primitieve volkeren? Zijn de z.g. geciviliseerden daarvoor te positief?*

Neen, te blind. Dergelijke verschijnselen zijn - niet eens zo lang geleden -, ook aan de hemel van Nederland, van Duitsland, Zwitserland en Italië zichtbaar geweest. De meeste mensen hebben dit gezien als curieuze wolkenformaties en hebben niet eens gereageerd. De primitieve mens ziet dit verschijnsel. Hij ziet de afwijking van de norm, ervaart die veel sterker dan de geciviliseerde mens en beleeft haar intenser, waardoor op deze plaatsen het verschijnsel een juistere waardering krijgt. Helaas worden er dan vaak weer bijgelovigheden aan verbonden. Maar bijgeloof is een eigenschap, die in de primitieve mens is gelegen; ook in de primitieve mens, die zichzelf cultureel, hoogstaand en beschaafd pleegt te noemen.

❖ *Zijn astrale energieconcentraties ook te gebruiken voor genezend werk? En als dat mogelijk is, welke soort ziekteverschijnselen komen daarvoor in aanmerking?*

Astrale energieconcentraties zijn wel bruikbaar, maar men zou ze moeten kunnen opwekken. Men kan dit doen door b.v. abnormale zenuwstimulansen te scheppen. Men kan dit ook doen door bepaalde stenen en stoffen, die het astrale in zich concentreren te hanteren; en ten laatste zou men dit, mits men een zeer sterk denk- en concentratievermogen heeft, zelfs door zijn gedachten kunnen doen.

Er is hier sprake van energie. Deze energie staat op een ongeveer gelijk vlak als die, welke wij vinden in b.v. de cellen van het menselijk lichaam. Wanneer wij dus te maken hebben met een afwijking van de normale celvorming in het menselijk lichaam, zal over het algemeen deze energie daarvoor kunnen worden gebruikt. Wij zouden dus verbetering bij b.v. kanker kunnen veronderstellen; wij zouden daarnaast - voor zover het afbraak of isolatie van weefsel betreft - kunnen denken aan enige resultaten bij b.v. milt-, lever- en nieraandoeningen. Dit zijn dus de hoofdzaken. Dan zou men het kunnen gebruiken om meer prikkels te geven voor bloedsomloop en daarnaast misschien - maar dan moet men toch, geloof ik, wel zeer vergevorderd zijn zowel in het kennen, opwekken en hanteren van deze kracht als in de kennis van het menselijk lichaam - voor bepaalde adergebreken, die men daarmee volgens mij ook zou kunnen verhelpen.

Ik wil er onmiddellijk aan toevoegen, dat het bewust werken met deze kracht en het opwekken en hanteren ervan een kwestie is, die alleen door werkelijk deskundigen zonder schade voor zichzelf of anderen regelmatig kan worden volbracht. Het lijkt mij dus verstandiger, indien men bij pogingen tot genezing hiermede niet experimenteert op anderen, voordat men voor zichzelf een voldoende vaardigheid heeft verworven. Indien u hiermede wilt experimenteren, kunt u dit gemakkelijk doen op b.v. planten of kleine levende wezens, wier bestaan u niet op prijs stelt: muggen, vliegen en eventueel wat grotere, muizen of ratten. Dit zou overigens geen vivisectie zijn. Dat zal ik er meteen bijvoegen.

❖ *Mao Tse Toeng heeft een paar jaar geleden de slagzin geponeerd: "Laat duizend bloemen bloeien." Vanwege de resultaten in de vrije meningsuiting werd het haastig herroepen. Zou het voortdurend uitzenden van deze gedachte een gunstige astrale vorm kunnen bouwen voor deze tijd?*

De gedachte: "Laat duizend bloemen bloeien" impliceert de erkenning van de schoonheid. Ze heeft niets met het astrale te maken. Als de schoonheid door de mens wordt erkend en beleefd, is dit een zuiver individuele factor, waardoor dat individualistisch denken wordt bevorderd. Het is duidelijk, dat een dergelijke slogan voor een absolutistisch bewind, dat bovendien met een religieuze ijver eigenlijk zijn marxisme pleegt aan te hangen en te verdedigen, niet gewenst is. Het uitzenden van de gedachte "Laat duizend bloemen bloeien" zou ongetwijfeld een equivalent voor de bollenvelden in de astrale wereld kunnen wekken. Ik vraag mij echter af, of dit een goede invloed op anderen zou hebben. Als u gedachtekracht wilt gebruiken, dan geloof ik dat het beter is de astrale wereld buiten beschouwing te laten en - u projecterende via de mentale wereld, waarin een bovenbewustzijn of gemeenschappelijk bewustzijn van de mensen actief is - de gedachte aan schoonheid, aan een vrije beleving van de vreugde en de schoonheid des levens te projecteren. Ik meen, dat dit een veel gunstiger werking zou hebben, dan de slogan "Laat duizend bloemen bloeien", die ongetwijfeld zou worden gebruikt om meer dan ooit bloemen uit de sferen astraal aan te bieden aan de mens, maar verder weinig resultaat zou hebben. Ik hoop, dat u mij deze beantwoording niet euvel duidt.

❖ *Was er een speciale oorzaak voor de onttrekking van levenskracht aan de mensen in Den Haag en omgeving ± 17 dagen geleden? En mogen wij weten welke die was?*

Ja. Zoals u zich misschien herinnert, was er rond die periode bij vele mensen gelijktijdig de verwachting dat eindelijk het Nederlandse weer aan de verwachtingen van de mens en niet aan die van de Bilt zou beantwoorden, hetgeen bij velen leidde tot wreveligheid en gespannenheid. Gelijktijdig had de langdurige koude extra vormen van voorjaarsmoetheid in de hand gewerkt. Er was dus alle reden om een psychische reactie te verwachten.

De astrale wereld, die in een zeer dicht contact kwam, gaf de denkbepelden van niet-functioneren, van niet-blijvend zijn, van verval; en zeer velen, mede misschien door oriëntatie in de moderne wereld, waren hiervoor vatbaar. Het resultaat was voor velen van hen een energieverlies. Daar hierdoor een bijzondere mistroostigheid ontstond, kregen wij verschijnselen als spierpijn en in vele gevallen reacties, die doen denken aan een psychische reuma. In sommige gevallen is er een blijvende klacht over pijnlijkheid van gewrichten uit overgebleven. En aangezien dit door het voortdurend ermee bezig zijn op den duur verergert (de mens maakt heel vaak door zijn belangstelling voor zijn kwalen deze veel erger dan ze zouden mogen zijn), is dus te verwachten dat in deze periode reeds een toenemend aantal klachten over gewrichtsfuncties en gewrichtspijnen zullen optreden.

❖ *Op 6 september en 14 september zou er een parallelwerking zijn tussen astrale en kosmische krachten, meen ik te hebben gehoord. Kan een kosmische kracht in zo'n geval ook ongunstig werken t.a.v. de mensheid?*

Ja, u heeft het zeer goed gehoord. Een kosmische kracht werkt nimmer ten gunste of ten ongunste van de mensheid. Een kosmische kracht moet worden gezien als een factor in het milieu, waartoe ook alle geestelijke waarden en voertuigen van de mens behoren en niet alleen de stoffelijke. Zoals een milieu gunstige en ongunstige uitwerkingen kan hebben naar gelang men dit milieu benadert, zo zal een kosmische kracht op dezelfde wijze werkzaam kunnen zijn. Indien er - zoals in de genoemde perioden - sprak, is van een aantal werkingen, die samenvallen plus een kosmische kracht, dan zal de waarschijnlijke reactie van de mensheid t.a.v. deze kracht ongunstig zijn. Dientengevolge moet worden verwacht, dat die kracht op dat moment chaos veroorzakend of versterkend werkt. En daaruit u dus afleiden, dat in dit geval die kracht niet gunstig is.

Indien de mensheid in plaats van vol angst en wantrouwen met groot zelfvertrouwen en met grote zelfverzekerdheid dezelfde invloeden zou ondergaan, dan zou deze periode - zeker in de 2 topdagen - moeten leiden tot nieuwe ontdekkingen, nieuwe grote menselijke waarde, het scheppen van kunstwerken en inspiratie. De gemiddelde mentaliteit van de mensheid, helaas, brengt uit dit kosmische, waartoe het eigen "ik" behoort, uit zichzelf hoofdzakelijk chaotische aspecten naar voren.

❖ *Aan welke wierook geeft u de voorkeur?*

Aan geen enkele. Wij hebben die dingen niet en ik geloof dan ook niet, dat ze direct voorkeur moeten hebben. Maar als u eenvoudige reukmiddelen zoekt en u vraagt: Welke zijn uws inziens t.a.v. de astrale wereld de meest gunstige om een zekere neutraliteit of afweer te scheppen, dan zou ik stellen: Over het algemeen lichte reukwerken, waarin eventueel bloemoliën en -bestanddelen en harsen tot mirre toe zijn verwerkt, maar waarin geen bestanddelen als b.v. muskus zijn opgenomen. Het spijt mij, ik kan u geen handelaanbevelingen geven. Bovendien is dit station tot op heden niet commercieel.

❖ *Wordt het verschil in aard-luchtpotentiaal op een bepaalde plaats veroorzaakt door de algemene gedachte-instelling van de mensen in die strook of heeft het louter weerkundige of fysische oorzaken?*

❖ *Is het verstandig om in plaats van volkomen neutraliteit te betrachten te proberen de positieve astrale lichamen te versterken; d.w.z. die lichamen, die destructie tegengaan?*

Allereerst: het z.g. lucht-aard potentiaal wordt o.m. veroorzaakt - en dat moeten wij heel goed begrijpen - door de reactie van de aarde en het aardmagnetisch veld op de straling van de zon. Het kan verder worden beïnvloed door bijzonder harde zonnestrallen, die o.m. de ionosfeer treffen en kan daarnaast worden beïnvloed, maar niet worden bepaald, door het geconcentreerd menselijk denken, terwijl het eveneens mede kan worden bepaald of verstoord door gerichte uitbarstingen van kracht van uit de astrale wereld. Het zal in dit geval altijd plaatselijk zijn.

De vraag over neutraliteit: Indien u werkelijk positief wilt werken, lijkt het mij verstandig dat u niet tracht positieve vormen in de astrale sfeer te versterken. U weet n.l. nimmer welke

werkelijk positief zijn. U kunt dit alleen aan de hand van uw eigen denken en voorstelling vermoeden. Indien u zich met uw positieve krachten richt op het niet-astrale gebied, dus op de wereld van het Goddelijke, op de wereld van de lichtende geest en de scheppende Kracht, dan zult u daardoor zelf kracht ontvangen en u zult zeker ook alle positieve factoren van uit hogere sferen, die op aarde inwerken, daardoor mede stimuleren. Mij lijkt dit de meest juiste oplossing.

❖ *Staan de komende astrale invloeden in verband met eigen astraal lichaam wat betreft eigen karma?*

Het astraal voertuig wordt in het algemeen achtergelaten en maakt dus van de z.g. karmische gang geen werkelijk deel uit. Het herontstaat in de periode, dat de geest tracht wederom tot belichaming (reïncarnatie) te komen. Het astraal-voertuig wordt ontwikkeld, voordat een bezitname van de vrucht mogelijk is. Dientengevolge kunnen astrale invloeden en invloeden op het astraallichaam niet worden beschouwd vanuit het standpunt van karma, in de zin dat de karmische werking op astraal terrein plaatsvindt. Wel kan worden gesteld, dat het eigen bereikte peil van geestelijk bewustzijn, van innerlijk besef plus de eigen wijze van stoffelijk bestaan met al zijn beperkingen en mogelijkheden, het eigen astraallichaam zullen beïnvloeden en daardoor mogelijk harmonieën zullen scheppen, die mede helpen om de karmisch binnen het "ik" gelegen ontwikkeling voort te zetten en te vergroten.

❖ *Kan de mens door de komende ontladingen zijn eigen karma mede ontladen, waardoor dit zal werken als een bevrijding tot verdere bewustwording?*

Ja, een karma wordt misschien wel als een bom gezien, maar het is niet iets dat men kan ontladen. Het is zelfs geen dwingend noodlot, zoals men het vaak voorstelt. Begrijp goed: Karma is het in het "ik" levend bewustzijn; de mentaliteit en oriëntatie in de geest plus de daaruit voortvloeiende keuze van een aards voertuig, waardoor een aanvulling van het aantal reeds doorgemaakte belevingen wordt verkregen, die - mits juist verwerkt - een verhoging van bewust en dus een grotere vrijheid van dit karma kunnen inhouden. U zult begrijpen, dat met deze definitie voor ogen een ontlading van het karma mij minder mogelijk lijkt. Maar indien de mens in dergelijke perioden reageert volgens zijn innerlijk en zijn hoogste bewustzijn en niet volgens zijn laagste impulsen of angsten, dan zal hij hierdoor ongetwijfeld een bewustwording gewinnen, die veel van hetgeen hij karma noemt van hem zal wegnemen. Het is de bewustwording, het verkrijgen van een innerlijke rust en innerlijke erkenning, die hier bepalend zullen zijn. Wanneer eigen acties met eigen innerlijk in overeenstemming zijn, zullen dergelijke toestanden sneller bereikbaar zijn voor de mens in de stof.

❖ *Mag ik nog oven op de eerste vraag ingaan? Dat doet me denken aan een van de boeken van Rulofs, waarin staat dat in de toekomst het mogelijk zal zijn om met technische middelen een stem te verkrijgen en dat dan ook nog materialisatie mogelijk zal zijn. Men is dan niet meer op een medium aangewezen. (Hij had het over zo'n filmdoek.)*

Ik begrijp wat u bedoelt. Theoretisch zijn die dingen op het ogenblik reeds mogelijk. Wat daarvoor nodig is, is dus een statisch potentiaal tussen 2 platen in een afgeschermd ruimte (b.v. de kooi van Faraday), waarbij de voorkomende kleine veranderingen in het potentiaal bij de platen (met een gemiddelde oppervlakte van ongeveer een halve meter in het vierkant elk) kunnen werken als een soort condensator t.o.v. elkaar. Dan kan bij een versterkingsfactor van ongeveer 10 tot 12000 een hoorbaar signaal ontstaan en kunnen geestelijke stemmen onmiddellijk hoorbaar worden gemaakt. Een verdere ontwikkeling daarvan zou het ook mogelijk maken meer complexe trillingen te projecteren als een soort geestelijke TV. De theoretische mogelijkheid bestaat; het instrumentarium, waarover men op aarde beschikt, is echter nog niet voldoende, omdat bij versterkingen als hier noodzakelijk zijn de onregelmatigheidsfactor, ruisfactor e.d. nog zo storend zijn, dat een sterke vervorming optreedt. Toch is met een dergelijke installatie al enkele malen - zij het zeer vaag en als fluisterend op een afstand - een stem opgevangen. De experimenten hebben in verschillende landen plaatsgevonden. Gezien de grote mogelijkheden en kosten zijn zij, voor zover mij bekend, niet voortgezet, uitgezonderd in één plaats in Engeland, waar men echter voorlopig naar ik meen ook nog geen grote resultaten op dit terrein zal behalen.

Dan zal ik nu overgaan tot het sluiten van deze bijeenkomst. Ik wil u niet lang bezighouden. Wij hebben deze avond gesproken over het astrale. Wij hebben daarbij getracht ons vooral bezig te houden met de invloeden, die daarvan kunnen uitgaan. Laten wij, voordat wij van elkander gaan nog eenmaal goed overwegen wat die astrale wereld in feite is. De astrale wereld is een middel, meer niet. Het is een gebied van kracht dat u wel of niet kunt gebruiken,

zoals u radiogolven of explosieve mogelijkheden wel of niet kunt gebruiken. Het feit, dat men de geaardheid van deze sfeer of wereld nog niet voldoende beseft, brengt zeer vele onbewuste gedachten binnen die sfeer tot uiting en deze vormen daarin tot gestalten.

Als de mens echter in het leven voor zichzelf steeds het goede, de vreugde van het leven zoekt, als hij niet zoekt naar een wrekende en toornige God, die hij hier tevredenstelt en die hem later zal rechtvaardigen tegenover alle anderen, maar als hij zoekt naar een levende en lichte God, een God die vrede, die vreugde is, een God die de natuur niet bedwingt maar de mens de middelen geeft om haar te bedwingen, een God die de mensen het lijden niet oplegt, maar de mens in staat stelt door het lijden zijn waar beseft van zichzelf te hervinden, een God die de vreugde heeft geschapen en het licht en niet slechts duisternis en tranen, dan geloof ik dat hierdoor alleen reeds in de astrale wereld veel zal veranderen.

Indien de mens in zijn gedachten niet de strijd (het eigen "ik" tegenover de wereld) projecteert, niet zijn uitzonderingspositie of onfeilbaarheid of alwetendheid of het uitverkoren zijn, maar zijn leven als een mens in een vreugdigheid die voor alle mensen noodzakelijk is om hun menselijke waardigheid te vinden en te behouden, dan zal die astrale wereld een wereld zijn, die gunstig wordt; en zo zij eenmaal wordt beseft door de mens, zo zal zij slechts een kracht te meer zijn om de werkelijke vrede, het werkelijk vreugdige bestaan in de wereld te doen verschijnen evengoed als in de sferen, om een band te vormen tussen wat men nu nog hoger leven noemt en de mensheid.

De grenzen zijn niet getrokken door de Schepper, zij zijn niet getrokken door de natuur, zij worden getrokken door het menselijk bewustzijn. En het is het menselijk bewustzijn, dat deze grenzen zal moeten slechten; het is het menselijk bewustzijn, dat door zijn erkenning dat het leven niet is geschapen voor bloed en tranen alleen, maar dat het is geschapen, opdat de erkenning van de opperste vreugde van het bestaan mogelijk zal worden, opdat ook deze erkenning de grenzen doet verdwijnen en de eenheid van alle sferen buiten de onmiddellijk goddelijke Realiteit een feit maakt, zodat het bewustzijn ook deze laatste grens erkent en in een overgave aan zijn Schepper de mens kan binnentreden in een werkelijkheid, die niet ruimtelijk is en die geen tijd kent, maar die is de totale goddelijke Gedachte, de totale uiting van al het Zijnde.